

vendéglátás

● **Éttermek és halászcserdák** – Alabárdos étterem (Oskola u. 13., 420-914); Bounty Pub (Stefánia 4., 423-233); Botond étterem (Széchenyi tér 13., 420-435); Szeged étterem (Széchenyi tér 19., 555-400); John Bull Pub (Oroszlán u. 6., 484-217); Royal étterem (Kölcesey u. 1-3., 475-275); Roosevelt téri halászcserdá (Roosevelt tér 12-14., 424-111); Öreg Körössy halászkert vendéglő (Felső Tisza-part 1., 495-481); Potyka Csárda (Csap u. 71-73., 426-681.); Kiskörössy halászcserdá (Felső Tisza-part 336., 495-480); Fehértői halászcserdá (Budapesti út 161. km után, 461-044); „Csepp a tengerben” halászcserdá (Szamos u. 4., 478-520); Aranylábda étterem (Budai Nagy Antal u. 27., 495-400); Blues kert pub és étterem (F6 fasor 14., 432-183); Gödör étterem (Tisza Lajos krt. 103., 420-130); Mix szerb étterem (Makai út 218., 405-170); HB Bajor söröző és étterem (Deák Ferenc u. 4., 420-934); Aranykorona étterem (Victor Hugo u. 6., 425-704); Vendéglő a régi hídhoz (Oskola u. 4., 420-910); Favilla vendéglő (Külterület 47/B., 474-156); Anno étterem (7-es főút, Tanya 53-57., 20/268-751); Doppel Adler Osztrák-Magyar étterem (Sóhordó u. 18., 426-436); Kastély étterem (Algyői út 142., 480-637).

● **Cukrászdák** – Stefánia cukrászda (Stefánia 9., 426-782); Károlyi cukrászda (Károlyi u. 4., 426-175); Z. Nagy cukrászda (Dugonics tér 2., 420-110, illetve József A. sgt. 24., 324-510); Palánk fagyfalozó (Oskola u. 1., 420-732).

● **Szállodák, panziók** – Forrás Hotel (Szent-Györgyi A. u. 16-24., 430-822); Royal Hotel (Kölcesey u. 1-3., 475-275); Alfa Hotel (Csemegi u. 4., 424-400); Tisza Hotel (Wesselényi u. 8., 478-278); Mátrix Hotel (Zárda u. 8., 426-866); Petró Hotel (Kállay A. u. 6-10, 431-428); Napfény Szálloda (Dorozsmai u. 2., 421-800); Família panzió (Szentháromság u. 71., 441-802); Kastély panzió (Algyői út 142., 480-637); Kata panzió (Bolyai u. 15., 311-258); Marika panzió (Nyíl u. 45., 443-861); Mátyás panzió (Dobó u. 47., 445-164).

Ferroglobus Kereskedőház
H-6728 Szeged,
Kereskedő köz 3.
Telefon: +36-62-458-486
Telefax: +36-62-458-487
E-mail: info@ferroglobus.hu
Web-lap: www.ferroglobus.hu

A hivatalos, péntek esti szabadtéri évadnyitó előtt, csütörtökön teljes értékű előadást tartott a Nemzeti Színház gárdája: az István, a király megint sikereszéria elé néz a Dóm téren.

Jót tett a rockoperának az idén márciusi budapesti bemutatóra végrehajtott néhány változtatás: feszesebb lett a darab szerkezete, pergőbb a ritmus, nincs üresjárat, pillanatra sem „ül le” az előadás. Szörényi Levente és Bródy János immár klasszikus művét Iglódi István, a Nemzeti Színház igazgató-főrendezője, a magyar színházi élet egyik legprofibb alakja kifogástalan korrektséggel, nagy rutinnal tette színpadra. A hatalmas apparátus perfekt működtetése önmagában öreg színházi rókát igényel, Iglódi persze ennél többet is elért: a színházi hatáskeltés mestereként alighanem a legtöbbet hozta ki abból az „anyagból”, ami a rendelkezésére állt.

Csikós Attila úgy ismeri már a teret, mint a tenyerét, színpada az egyszerű funkcionális túl erős, hatásos képalakító szerepet is betölt. Alkalmas a színpadi térszerkesztés sokféle variációjának fölvonultatására és ezt Iglódi messzemenően kiaknázza. Azt kéne most mondani, hogy Román Sándor koreográfussal karöltve, ami még igaz is lehetne, végtére a hatalmas statisztéria és táncparkoztatás a nagy színpadon ugyanúgy önmagában egy mozgástervezői truváj, mint a rendező számára a teljes színpadi masinéria összehangolása. Csak-hogy Román Sándornak ezen túl nem sok ötlete volt. Mi tagadás, néhol egyenesen

Szabadtéri-nyitány, Szörényi-Bródy klasszikussal István, a profi

Barátok is lehetnének – az ellenségek: Gazdag Tibor (Koppány) és Tóth Sándor (István).
(Fotó: Karnok Csaba)

zavartak a táncos esetlenségek, mozdulati közhelyek, komikus kéz- és lábdobálások, fantáziátlan rohángálások. Rátkai Erzsébet ruhái festőiek és többségükben súlyosak, ez előnyök és hátrányok, de hát nem lehet mindent egyszerre...

A Nemzeti Színház színészei minden bizonnyal a tőlük telhető legjobbat nyújtják az énekes szerepekben. Az előadás egységes stílusa és elfogadható minősége.

Vannak a mezőnyből kiemelkedők: Auksz Éva illúzióelőadó Réka, szemet vonzó színpadi jelenség és nagyon jól énekel. Tetszett Gazdag Tibor (Koppány) dinamizmusa és Tóth Sándor (István) énekes-színészi teljesítménye. Kettejüknek sikerült, ami a korábbi előadások főszereplőinek kevéssé megérzékeltetnie mindkét fél igazát, a győzőt és a legyőzöttét. Ez csak úgy megy, ha a felek azonos

súlycsoportban vannak, valódi ellenfelek. (Az eredeti előadásban Vikidál Gyula lesöpörte a színpadról a Varga Miklós hangjára tárogató Pelsőczy Lászlót.) Föltűnt, hogy Jegercsik Csaba perfekt Asztrik. A szabadtéri nagyszínpad-szerepekben rutinos Császár Angela most is lehangoló kemény Sarolt volt. Csomor Csilla már érdekeltlen Gizellája ajándékozta meg az

előadást: államalapítónk személyes áldozatára asszociálhattunk abból a színpadi tényből, hogy Rékának a poros nyomába sem ért ez a Gizella... Volt aztán néhány gyenge énekesmutatvány. De valamiképpen belenyugvón lehetett ezt is tudomásul venni.

Miért? Nos, a tudatos nézőtől elvárható, hogy ezen az István-reprízen ne kérje számon azt a régi előadást. Távol van a nyolcvanas évek

elején beleértett politikum (szerencsénkre), és az akkori szereplők, a nagyszerű rockerek teljesítményét sem lenne fölényes a színpadon összehasonlítani. Egyszerűsége azonban nem lehet meg nem történté tenni megtörtént dolgokat, nem lehet nem emlékezni színház-történeti jelentőségű produkciókra. Sebestyén Márta, Sára Bernadett, Berecz Katalin; Vikidál, Varga Miklós, Deák Bill, Victor Máté, Nagy Ferő; a „csajok”, Koppány feleségei, Nyertes Zsuzsa, Hüvösvölgyi Ildikó, Tóth Enikő... Novák „Tata” színpadi táncái... A rockeres előadás magával ragadó lendülete, dinamizmusa, a színpadi amatőrök teljes odaadása és hite – nagyon hiányzik ebből a profi produkcióból. S hiányzik az öröms, fölszabadult finálé. Bár most is az a darab vége, ami '83-ban volt, győz a konzolidáció, el van felejtve a lázadó, megdicsőült az államalapító. De azzal, hogy Csikós Attila hatalmas, koronát formázó vasszerkezete a magasból ünnepélyes lassúsággal ráereszkedik a friss király Istvánra, közben pedig messze hangzik a rockostott Himnusz, nemcsak megzavaródik a színházi műélvező és nem tudja, maradjon ülve vagy pattanjon vigyázzba, hanem rosszízű aktuálpolitikai asszociációi is támadnak. A helyenként (Bródy szövegében) jótékony nemzeti öni-róniát is felvillantó darabtól szerintem idegen a történeti múltnak és személyiségnek ez fölpumpált apoteózis, ami pont úgy hat, mint némelyik mai, nem színpadi, hanem valóságos, de ugyan-csak dagályosra sikeredett politikai ceremóniánk. Avitt és hazudós.

Sulyok Erzsébet

Munkatársunktól

Július 11-én kedden, 9 óra-kor megnyílik a TIT XXXVII. Pedagógiai Nyári Egyeteme. Az első napi programok közt Környei László és Tokéczki László tart a közoktatás fejlesztési koncepciója, illetve Megőrzendő értékek hazai közoktatásban címmel előadást. Másnap 9 órától Báthory Zoltán a NAT-sztoriról, Perjes István a hazai tantervi fejlesztésekről, Kiss

Pedagógiai nyári egyetem

Tóth Lajos pedig a sulinetről és tart előadást. Július 13-án Lőránd Ferenc előadása Kinek nem kell az egységes iskola című és Benedek András Modernizáló szakképzés című előadása hangzik el. Pénteken 8.30-kor Szabó Éva

a tanár-diák kapcsolat változásairól, majd Aary Tamás Lajos az iskolai jogvédelemről és jogsértésekről, Nagy Mária a tanári pálya presztízskének alakulásáról tart expozét. Szombaton 9 órától Endereffy Zoltán Etika,

morál, iskola címmel tart előadást, majd Kelemen András beszél az egységesülő világról. Hétfőn Tóttosi Istváné témája a nemzetiségi hagyományok iskolai megőrzése itthon és határon túl, Jelenits Istváné pedig: Hagyományok és modernizáció az egyházi iskolákban. A találkozó július 18-án, Kelemen Elemér Amire a hazai nevelés története tanít című előadása zárja.

Boldog századvég

Munkatársunktól

Trogmayer Ottó nyugalmazott múzeumigazgató szavaival a Móra Ferenc Múzeum második emeleti kiállítótermében tegnap megnyílt a Magyar Nemzeti Galéria és a Budapesti Történeti Múzeum anyagából álló „Boldog századvég” című kiállítás. A magyar Nemzeti Galéria és a Móra Ferenc Múzeum közel húsz éve minden évben rendez közös kiállítást. Idén, a millennium évében a honfoglalás 1000 éves évfordulójának ünnepét idézi fel a tárlat, mely a századvég felpezsdülő művészeti életéből kíván keresztmetszetet adni. A kiállításon a Magyar Nemzeti Galéria tulajdonában lévő alkotásokon kívül a Budapesti Történeti Múzeumtól kölcsönkapott képek és szobrok láthatók. A tárlat olyan művekből állították össze, melyek a magyar történelem nagy pillanataira utalnak: a kalandozó magyarok életére, a csodaszarvas legendájára, valamint a ki-

Trogmayer Ottó régész, nyugalmazott múzeumigazgató megnyitja a kiállítást.
(Fotó: Gyenes Kálmán)

egyeztést követő „boldog századvégre”. A kiállított alkotások között három nagytele, Erzsébet királynét, Deák Ferencet és Andrássy Gyulát ábrázoló mellszobrot is lehet látni. Vannak képek

Munkácsy Mihálytól, Szinnyei Merse Páltól, Székely Bertalántól, Benczur Gyulától, Steindl Imrétől és más híres festőktől. A korabeli tervek közül a Hősök téren található szoborcsoport

négy darabja, valamint a Szépművészeti Múzeum egyik terveze is látható. A tárlatot Szatmári Gizella művészettörténész rendezte. A kiállításra szeptember 3-ig várnak látogatókat.

napos oldal

09. végén

Most áldoztam huszonhatodszor véretem a civilizációra. Holtomig adós vagyok vele így is, anyám többször kapott utolsó hónapjaiban, nekem kell törlesztenem.

Amikor belép az ember a véradóba, számítógép előtt visz el az útja. Aki járatos, már mondja is születési évét, hónapját és napját, utána pedig bevallja tulajdon nevét is. Két kiköpött mai legény jön éppen, és mondja az első az évszám után: 09.09. Belém áll az ördög, mondom a mellettem várakozó Pista tanár úrnak:

- Tudod, mi a magyar irodalom szerencséje?
- Még nem, de ahogy ismerlek, megtudom.
- Az, hogy Petőfi Sándor életét adta ugyan a hazáért, de nem volt véradó.
- Hogyan jön ez ide?
- És számítógép se volt akkor még.
- Mert ha lett volna?
- Egyik legszebb versét meg se írta volna. Gondolj bele hétköznapi eszeddel: 09. végén. Szeptember helyett 09! Mondhatná tovább ugyanúgy, akár skandálja is, hogy Még nyílnak a völgyben a kerti virágok, / Még zöldell a nyárfa az ablak előtt,... kedvem se lenne tovább olvasni.

Konok tanár Pista, azt mondja, neki se.

Horváth Dezső

NYOMDAI SZOLGÁLTATÁS:
Igényes 62/466-847.

Áttűnés és valóság

Munkatársunktól
A Bartók Béla Művelődési Központban július 11-én 19 órakor Áttűnés és valóság címmel a Szegedi grafikai művésztelep résztvevői lesznek a Szegedi szalon vendégei. Az est házigazdája Szuromi Pál művészettörténész.

TESCO

6724 Szeged,
Rókusi krt. 42–64.
H–Szo.: 6–22-ig.
Vas.: 8–20-ig.